

ZVONKO

ISSN 1332-5841

List učenika Osnovne škole Zvonka Cara Crikvenica, veljača 2020.

broj 20

*SVI SMO RAZLIČITI,
ALI U OVOJ ŠKOLI
PLIVAMO ZAJEDNO*

IMPRESSUM

ZVONKO

List učenika OŠ Zvonka Cara Crikvenica

IZDAVAČ

OŠ Zvonka Cara Crikvenica
Kotorska 13, 51260 Crikvenica
Tel./fax: 051/241-866
E-mail: tajništvo@os-zvonkacara.hr

ZA IZDAVAČA

Desiree Pečaver, ravnateljica

GLAVNA UREDNICA

Eni Marinković, 6. b

UREDNIŠTVO

Jana Vilušić, 5. b, Ana Marija Žilić, 5. b
Sara Grozdanić, 5. b, Eni Marinković, 6. b
Nola Gašparović, 6. b

NOVINARSKA SKUPINA „Zvonko“

Jana Vilušić, 5. b, Ana Marija Žilić, 5. b
Sara Grozdanić, 5. b, Eni Marinković, 6. b
Nola Gašparović, 6. b, Lara Vuković, 7. a
Nika Starčević 8. a, Nika Šnjarić 8. a
Carmen Benić, 8. b, Sofija Lekaj, 8. b

VODITELJICA NOVINARSKE SKUPINE

Sanja Krešić, prof.

LEKTURA I KOREKTURA

Diana Gašparović, prof.

UČITELJI SURADNICI

Alison Mavrić, Ana Lončarić Kostrenčić,
Julijana Plenča, Marijana Marić-Tonković,
Lana Manestar, Mirela Majnarić,
Milena Nećak, Anamarija Grbčić-Pahlić
Marijana Barac Tomić, Anja Kostanjšek Brnić

FOTOGRAFIJE

Desiree Pečaver, Damir Donadić, Sanja Krešić,
Foto Ivančić, Elma Dujić, Emanuela Švarc,
Ivana Hegedüs Crnčić, crikva.hr

NASLOVNICA

Učenici produženog boravka matične škole
(učiteljica Anita Kršul)

GRAFIČKA PRIPREMA

Neriz d.o.o. Jadranovo

TISAK

Kerschoffset Zagreb d.o.o.

UVODNA RIJEČ

Drage čitateljice i čitatelji!

U mjesecu rođenja Zvonka Cara okruglim dvadesetim brojem našeg školskog lista osvrćemo se na školsku godinu 2018./2019. U ovom broju moći ćete pročitati o svemu što se događalo u našoj školi, projektima u kojima smo sudjelovali, nagradama koje smo primili te o svim svečanim i važnim trenutcima koje je vrijedilo zabilježiti. Sudjelovali smo i u maškaranoj povorci, održali veselu tradiciju Čakavskog maškaranog zapolna, obukli ružičaste majice te na taj način odaslali poruku protiv nasilja. Izašli smo iz učionica na jedan dan i održali nastavu na otvorenom. To nam se jako sviđjelo!

Božićnim sajmom još smo jednom oživili čarobni božićni duh u našoj školi. Postigli smo odlične rezultate u sportu i na natjecanjima znanja te smo i ove godine u društvu najboljih. Pobrinuli smo se da naš „Zvonko“ ponovno bude prepun boja, vedrine i lijepih trenutaka. Prelistajte ga, proučite od korica do korica, pronađite se na fotografijama! Uživajte u našim školskim trenutcima zabilježenima riječju i fotografijom, obojenima našim osmjesima. Ugodno čitanje!

Uredništvo

info

ŠKOLA U BROJKAMA

Ime: Osnovna škola Zvonka Cara Crikvenica

Datum rođenja: 19. 7. 1991.

Školska godina: 2018./2019.

Broj učenika matične škole: 258

Broj učenika PŠ Selce: 35

Broj učenika PO „Thalassotherapie“: 50

Ukupno: 343 učenika

Ravnateljica: 1

Učitelji razredne nastave: 12

Učitelji predmetne nastave: 26

Stručni suradnici: 3

Pripravnici: 2

Asistenti u nastavi: 2

Ostali djelatnici: 9

Voditelji produženog boravka: 2

Voditelj PŠ Selce: 1

Voditelj PO „Thalassotherapie“: 1

Mentori i savjetnici: 2

Voditelj ŽSV-a: 1

Izborni predmeti:

Vjeronauk

Informatika

Njemački jezik

1. a s učiteljicom Evom Tomljanović

SRETNO, PRVAŠIĆI!

1. razred PŠ Selce s učiteljicom Anamarijom Grbčić-Pahlić

DOLAZE NAM JABUČICE

U školu nam dolaze nove jabučice,
 sunce ozarit će im lice,
 učit će brojke i slova,
 ali i graditi prijateljstva nova.
 Učiteljice nestrpljivo ih očekuju,
 njihovom dolasku se raduju,
 pažljivo znanje će im darivati,
 s osmijehom ih svako jutro dočekivati.
 Jabučice torbe već spremaju,
 u školu krenuti jedva čekaju,
 stižu po znanja neka nova,
 škola bit će puna njihovih snova.

Julijana Plenča, pedagoginja

1. b s učiteljicom Andreom Barac

DAN BORBE PROTIV VRŠNJAČKOG NASILJA – 28. VELJAČE 2019.

OBUCIMO RUŽIČASTO

Zadnja srijeda u mjesecu veljači prilika je da jasno kažemo – Nasilju ovdje nema mjesta!

Dan ružičastih majica ujedno je i Dan borbe protiv vršnjačkog nasilja. Za nasilje ne postoji opravdanje, za nasilje ne postoje izgovori. Obilježavanje Dana ružičastih majica započelo je u Kanadi kao znak podrške dječaku koji je trpio vršnjačko nasilje u školi samo zato što je bio odjeven u ružičastu majicu. Njegova je ružičasta majica simbolizirala potporu teško bolesnoj majci. Svake godine u obilježavanju sudjeluje i djelatnica MUP-a koja predavanjem u petom razredu učenike upozorava na važnost nenasilne komunikacije i tolerantnog ponašanja. Mi odabiremo prijateljstvo.

Na različite načine te smo srijede ružičastim majicama obojali taj dan. Nije važno koliko imamo godina, nije važno koji smo razred, nije važno kojeg smo spola, važno je da nosimo u sebi poruke dobrote. Tako

se mijenja svijet, malenim tragovima dobrote.

Julijana Plenča

ŠKOLSKI MEDNI DAN

Školski medni dan obilježen je 7. prosinca 2018. u osnovnim školama na blagdan sv.

Ambrozija, zaštitnika pčela i pčelara. Učenicima prvih razreda osnovnih škola podijeljeni su paketići s medom hrvatskih pčelinjaka u nacionalnoj staklenci za med volumena 370 ml, edukativnom slikovnicom i letkom.

Tijekom školskog mednog dana škole su u suradnji s pčelarskim udrugama organizirale i razna edukativna događanja i na taj način učenike pobliže upoznale s važnosti pčelarstva za sveukupnu poljoprivredu i bioraznolikost na planetu

Zemlji. Tako su prvašice naše škole posjetili pčelari Miroslav Antičić i Jurica Manestar, članovi Pčelarskoga društva „Kuš“ Grada Crikvenice i Općine vinodolske na čemu im zahvaljujemo. Našim je učenicima podijeljen lipov med iz OPG-a Danijela Časnog iz Skrada.

DAN KRAVATE

Hrvatski sabor 2008. godine proglasio je 18. listopada Danom kravate.

Prošle se godine i naša škola uključila u obilježavanje toga dana tako što su učenici i učitelji nosili kravatu kao dio odjevne kombinacije.

Bio je to razigran dan raznobojnih kravata, leptir-mašni i marama u svim razrednim odjelima naše matične škole i PŠ Selce.

MEĐUNARODNI DAN ZAGRLJAJA

Međunarodni dan zagrljaja prvi je put obilježen 1986. godine u Michiganu te se od tada obilježava 21. siječnja u cijelome svijetu. Psiholozi smatraju da su nam Dan zagrljaja i zagrljaji općenito itekako potrebni. Oni tvrde kako pet do šest zagrljaja dnevno može učiniti život ljepšim i dužim te kako zagrljaji bolje utječu na naše psihičko stanje. Naše pripravnice Monja Koščak i Ana Kalanj Dan zagrljaja obilježile su s grupom iz produženog boravka te su se pritom svi dobro zabavili i izgrlili.

Eni Marinković, 6. b

THEATER IN DER DEUTSCHSTUNDE

Učenci izbornog njemačkog jezika od 4. do 8. razreda obilježili su Svjetski dan kazališta za djecu i mlade te Svjetski dan pripovijedanja izvođeci Crvenkapicu, Trnoružicu i Pepeljugu na njemačkom jeziku. Svima poznate bajke za djecu, prvi glumački pokušaji, improvizacije i skečevi na njemačkom jeziku donijeli su obilje smijeha i dobrog raspoloženja, a neizostavno pitanje na kraju bilo je... Wann gibt es wieder Theater?

KREATIVNA LEKTIRA

Lektira ne mora biti bauk kada joj se pristupi kroz igru i kreativnost. Učenci 3. a i 3. b razreda pročitali su svoje zadane lektire, učiteljice Mirela Čandrlić Matahlija i Marijana Barac Tomić osmislile su zanimljive lektirne zadatke, a onda je počela zabava...

PROMOCIJA ZVONKA

Nakon sedmogodišnje stanke 15. veljače 2019. održana je promocija novog broja školskog lista *Zvonko*. Školski je list ponovno pokrenula novinarska skupina koja je okupila učenike sedmog i osmog razreda pod vodstvom Sanje Krešić, učiteljice njemačkog jezika.

Uredništvo lista (Nika Šnjarić, Nika Starčević, Carmen Benić, Petar Car) i njihovi školski kolege (Luciana Peričić, Sofija Lekaj, Mila Ilijanić, Natali Rogić, Adna Mulalić i Alba Leona Čačić) napravili su svoje prve novinarske korake te se hrabro upustili u osmišljavanje i kreiranje sadržaja novoga broja.

U programu promocije sudjelovali su članovi novinarske skupine, ali i učenici drugih školskih aktivnosti kao što su plesna školska skupina Libre sa svojim plesom „Labuđe jezero”, skupina malih čakavčica, recitatorska skupina, mali i veliki zbor škole te solistice Carmen Benić i bivša učenica škole, sada riječka gimnazijalka Chiara Pečaver. Ravnateljica škole Desiree Pečaver prvi je primjerak novootisnutog *Zvonka* uručila prvoj urednici, danas umirovljenoj učiteljici hrvatskog jezika Mileni Blažić Knez.

Nakon programa uslijedila je podjela *Zvonka*, druženje uz sokove i grickalice, rezanje slavljeničke torte te prelistavanje novog broja našeg starog znanca.

Nika Šnjarić, 7. a

Novinarke Mila, Adna, Alba i Nika

MICRO:BIT NA SATU MATEMATIKE

Učenici šestih razreda od školske godine 2018./2019. programiraju *micro:bitove* te ih koriste i u nastavi matematike. Budući da su učenici u tome vrlo uspješni, nastala je ideja da i učenici u drugom razredu pokušaju koristiti *micro:bitove*.

U razgovoru s prof. Terezom Rukober odabrali smo sat zbrajanja i oduzimanja brojeva do sto. Na veliko oduševljenje učenika 2. b razreda i učiteljice Anje Kostanjšek Brnić prof. Rukober održala je sat matematike koristeći *micro:bitove*. Učenici su do-

bili upute kako ih koristiti i zapisivati rješenja. Na taj su način ponovili znanje zbrajanja i oduzimanja, nauči-

li ponešto o *micro:bitovima* te razvili interes za njihovo češće korištenje. Budući da se razredna nastava naše škole prijavila za projekt STEM revolucija – razredna nastava, nadamo se da ćemo uskoro moći ovakav način obrade ili ponavljanja nastavnih sadržaja primijeniti i u drugim predmetima.

Zahvaljujemo prof. Terezi Rukober na zanimljivom satu matematike i korelaciji razredne i predmetne nastave.

Anja Kostanjšek Brnić

OBILJEŽILI SMO

DAN BROJA PI

Danom broja pi svake se godine 14. ožujka širom svijeta obilježava matematička konstanta. Na taj se dan rodio poznati genij Albert Einstein. Učenici OŠ Zvonka Cara Crikvenica 14. ožujka 2019. okupili su se i na vrlo kreativan način obilježili Einsteinov rođendan.

U školi su prvih nekoliko stotina decimala ispisali na zaštitnoj traci koja je bila zalijepljena duž zidova

unutar škole. Sve je organizirala učiteljica matematike Tereza Rukober. Učenici su u tome uživali i svi su htjeli probati pisati brojeve po školi. U sedmom se razredu broj pi koristi u formuli opsega i površine kruga, a prolazeći školom moglo se vidjeti razne brojeve, pročitati korisne i zanimljive informacije o broju pi te pritom puno naučiti.

Veronica Leogrande, 7. a

Pi ili π matematička je konstanta danas široko primjenjivana u matematici i fizici. Sedmaši uče da taj broj dobijemo kada podijelimo opseg bilo kojeg kruga s duljinom njegova promjera. Osmaši već znaju da je to beskonačan decimalan broj koji se ne može prikazati razlomkom. Ispisali smo prvih nekoliko stotina decimala broja pi po zidovima škole da nam pomognu shvatiti da je on zaista beskrajan. Beskrajan kao svemir i kao naša želja za znanjem. – kazala je Tereza Rukober, profesorica matematike.

ZABAVNA MATEMATIKA

VEČER MATEMATIKE

Večer matematike skup je interaktivnih radionica kojima je cilj pokazati učenicima njezinu zabavnu stranu te potaknuti u njima pozitivan stav prema matematici. Održava se u cijeloj Hrvatskoj, a u našoj je školi održana na blagdan svetog Nikole, 6. prosinca 2018. godine. Večer su organizirale učiteljice matematike Irena Vretovski i Tereza Rukober uz pomoć učiteljica razredne i predmetne nastave. Učenci su se s članovima svojih obitelji zabavljali uz brojke i slova, domino, origami, sudoku, trimino i *micro:bit*. Rješavali su matematičke križaljke i igrali društvene igre na hrvatskom i stranom jeziku. Na ovom malom matematičkom sajmu sudjelovalo je više od 60 učenika, 20 roditelja i nona. Svi sudionici odlično su se zabavili i u ugodnom druženju podsjetili što matematika jest i čime se bavi.

Nola Gašparović, 6. b

OUTDOOR CLASSROOM DAY

Sve manje djece provodi vrijeme na otvorenom. S igrališta ih odvlače ekrani, tableti, mobiteli, računala i igrice, stoga je platforma *Semble* iz Londona pokrenula globalnu kampanju pod nazivom *Outdoor Classroom Day*. Njome se potiče izlazak iz učionica te učenje kroz igru, a zamišljena je kao dan nastave na otvorenom jer učenje na otvorenom pozitivno utječe na zdravlje.

Prošle školske godine u kampanju se uključila i naša škola. U četvrtak, 23. svibnja 2019. izašli smo iz svojih učionica i održali nastavu na otvorenom istovremeno s učenicima iz cijelog svijeta i pritom se odlično zabavili. Na školskom dvorištu u Selcu i Crikvenici te na Gradskom stadionu ponavljali smo englesku i njemačku gramatiku, množenje i dijeljenje kroz igru. Učili smo o paralelogramu, pisali sastavke, trčali, proučavali biljke, vježbali disanje i orijentaciju, osluškiivali zvukove u prirodi te izrađivali otiske dlanova.

Nastava na otvorenom jako nam se sviđjela. Puno smo naučili, igrali se i udisali svjež zrak. Profesorica engleskog jezika Ana Lončarić Kostrenčić organizirala je ovaj događaj te je najavila *Outdoor Classroom Day* i dogodine. Jedva čekamo i veselimo se već sad.

Jana Vilušić, 5. b

SVJETLA POZORNICE

GLUMAČKA SKUPINA MALIK

Ove je školske godine u našoj školi počela djelovati kazališna radionica Malik. Voditeljica je glumica, redateljica i kazališna pedagoginja **Denis Kirinčić**. Glumačka skupina, u kojoj je bilo osam učenika naše škole i jedan učenik OŠ Vladimira Nazora, cijelu je godinu pripremala i uvježbavala originalnu predstavu pod nazivom „Kako ti je kod kuće?“ nastalu prema knjizi Ephraima Kishona „Kod kuće je najgore“. Predstava je premijerno izvedena 23. svibnja 2019. u auli naše škole, a u njoj su sudjelovali: Vito Crnić, Ena Ban, Tara Valković, Franko

Škiljan, Patrik Turak, Damjan Divković, Filip Raguz, Petra Valerija i Žan Roko Domijan.

Voditeljica Denis Kirinčić o projektu je kazala: „Bilo mi je jako lijepo raditi u Crikvenici. Grupa je bila vesela i inspirativna. S obzirom na to da uglavnom radimo s djevojkicama, bio mi je izazov raditi s ovoliko dječaka. Jedini problem bila je disciplina, ali i to smo nekako riješili. Grupa je glumački bila jako dobra i shvatili su bit onoga što smo htjeli reći. Napravili smo lijepu predstavu i dobro se zabavili.“

Vito Crnić, 5. b

DJEČJI BOŽIČNI SAJAM

U našoj školi održan je 14. prosinca 2018. još jedan, 23. po redu Dječji božićni sajam. Već tradicionalno na njemu su se prodavali proizvodi koje mjesecima prije izrađuju učenici, roditelji, učitelji i svi oni koji sudjeluju u radu Učeničke zadruge „Zvončica“. Prikupljeni novac bio je kao i uvijek namijenjen obogaćivanju inventara škole i u humanitarne svrhe.

Sajam je počeo prodajom proizvoda, a zatim je uslijedio prigodan program koji su pripremili učenici škole i njihove voditeljice. Tako su roditelji i svi posjetitelji nakon razgledavanja i kupovine na štandovima, uz kolače, sokove ili kavu imali prigodu uživati u bogatom programu. Na samom početku ravnateljica škole Desiree Pečaver srdačno je pozdravila sve prisutne i održala kratak govor, a potom je uslijedila priredba na kojoj su nastupili plesna skupina Libre, recitatorska skupina te prvašići koji su također izveli svoju točku.

Na pozornicu su se zatim popeli članovi čakavske skupine, nakon kojih su mali i veliki školski zbor otpjevali pjesmu „Rock zvončići“, a nastupili su i učenici PŠ Selce. Na kraju se okupljenima još jednom obratila ravnateljica, a mnogi su posjetili i zabavni „fotokutak“ u kojem su se mogli fotografirati s božićnim rekvizitima.

Eni Marinković, 6. b

Naši učitelji sudjelovali su u fotonatječaju Školske knjige te su svojim šaljivim božićnim fotografijama u jakoj konkurenciji škola iz cijele Hrvatske osvojili prvu nagradu (sudjelovanje na bubnjarskoj radionici).

BUBNJARSKA RADIONICA

Dana 11. veljače 2019. u auli naše škole održala se bubnjarska radionica koju je vodio Branko Trajkovski. Sudjelovali su učitelji naše škole, a i ja sam imala priliku prisustvovati. Bilo mi je jako zanimljivo. Naučila sam kako pravilno svirati te instrumente. Voditelj je pokazivao znakove koji su nam sugerirali kada trebamo biti tiši, kada glasniji, kada slijedi pauza i u kojem trenutku da nastavimo svirati. Dok sam svirala instrument, nisam ni o čemu razmišljala, samo sam pratila zvukove. Na kraju smo svi bili sretni i zadovoljni. Hvala učiteljima što su mi omogućili sudjelovanje na radionici.

Lucija Kostelić 7. b

DOJMOVI SUDIONIKA RADIONICE:

Učiteljica likovne kulture **Alison Mavrić**: „Radionica je bila vrlo zabavna i poučna. Prepustivši se ritmu i instrumentima pod vodstvom Branka Trajkovskog, preplavile su nas pozitivne emocije uz puno veselja i smijeha. Na početku radionice, kada smo prve ritmove izvodili lupanjem dlanom o dlan i dlanom o koljena, nisam ni primijetila koliko sam snažno lupala da sam zaradila crvene dlanove i nekoliko simpatičnih hematoma na koljenima. Rado bih ponovno sudjelovala u ovoj radionici, ali s malo manje snage.”

Učiteljica matematike **Tereza Rukober**: „Bilo je vrlo poučno i zabavno. Naučila sam puno o instrumentima, ritmu i bubnjanju. Radionica je bila ispunjena smijehom i pozitivnim emocijama.”

Učitelj TZK-a **Rešad Mujkanović**: „Bilo je zabavno i zanimljivo. Moj dojam je izuzetno pozitivan. Ovako nešto je super za otklanjanje stresa i stvaranje pozitivnog mišljenja. Zahvalan sam i sretan što sam prisustvovao ovoj radionici.”

OTVORENJE ŠKOLSKE SPORTSKE DVORANE

U petak, 21. prosinca 2018. otvorena je dugo iščekivana sportska dvorana OŠ Zvonka Cara. Svečanost je počela hrvatskom himnom koju je otpjevao Joso Butorac. Nakon himne slijedile su tri plesne točke učenica Ire Đerić Hasanac, Klare Šimić i Katje Milić iz Plesnog kluba „Dance Queen”. Veliki pljesak zaslužile su i druge izvedbe Jose Butorca te malog i velikog zbora pod vodstvom profesorice Tatjane Veljanovske. Dvoranu je proglasio otvorenom gradonačelnik Crikvenice Damir Rukavina zabijanjem prvoga gola. Treba spomenuti i dirljiv govori ravnateljice škole Desiree Pečaver u kojem se zahvalila svim djelatnicima i uzvanicima te istaknula koliko ova dvorana znači za OŠ Zvonka Cara. Program su vodili Joso Krmpotić i učenica Ena Ban, a Ena je sudjelovala i u recitaciji o nogometu. Nakon programa učitelji i svi uzvanici družili su se uz prigodan domjenak.

Nola Gašparović, 6. b

ADVENT U LJUBLJANI

Odluka da božićni domjenak 2017. godine zamijenimo izletom na Advent u Zagrebu, pokazala se dosta dobrom pa smo i 2018. godine odlučili posjetiti neki od adventskih sajмова. Odluka je pala na Ljubljanu koja nas je u kasnim jutarnjim satima dočekala okupana suncem. Pozornost su nam odmah privukli nekonvencionalni božićni ukrasi, ali prije razgledavanja ukrasa i božićne ponude zaputili smo se u Hišu eksperimentov. Radi se o interaktivnoj ustanovi gdje posjetitelji mogu isprobati različite uređaje i sudjelovati u eksperimentima. Iako je Hiša prije svega namijenjena mlađim uzrastima, učitelji su zaista uživali i isprobali sve naprave.

Ručak je bio organiziran u jednom od brojnih ljubljanskih restorana. Iako i nije baš sve bilo kako smo očekivali i priželjkivali, dobro nam je došlo što smo malo vremena proveli u toplome i skupili snage za daljnji obilazak.

Poslijepodnevne sate iskoristili smo za šetnju gradom. Neki su se zaputili do ljubljanskog Starog grada dok su se drugi odlučili prošetati uz Ljubljanicu. Nakon šetnje okupili smo se na adventskom sajmu te uživali u toplim kobasicama, kuhanom vinu i džinu. Kako je sunce zašlo i zapuhao vjetrovi, postalo je jako hladno te su neki umjesto suvenira kupili tople vunene kape. Sljedeće godine očekujemo nastavak tradicije obilaska adventske ponude i veselimo se novoj avanturi.

Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

UČENICI SEDMIH RAZREDA NA SAJMU MOGUĆNOSTI

WORLD SKILLS CROATIA 2019.

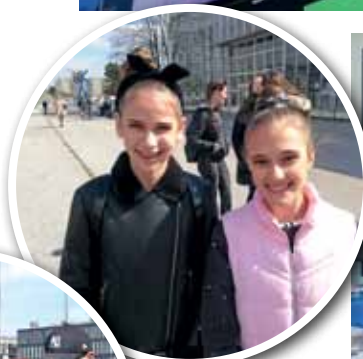
Dana 28. ožujka 2019. posjetili smo Državno natjecanje strukovnih škola „WorldSkills Croatia 2019.“, najveće strukovno natjecanje u ovom dijelu Europe.

Prema Zagrebu smo se uputili u ranim jutarnjim satima. Putem smo se zabavljali, smijali, veselili i slušali glazbu. Na Zagrebački velesajam stigli smo oko 10 sati. Na ulasku su učitelji učenicima podijelili plan paviljona te smo imali dva i pol sata za razgledavanje. Ja sam razgledavala sa svojom najboljom prijateljicom Veronicom i prijateljicama Lanom i Katarinom. Meni su se osobito svidjeli paviljoni broj 8 i 11 a. U paviljonu 8 najviše mi se svidjela kozmetička njega i frizerstvo. Vezano uz kozmetičku njegu učenici su nam pokazali kako se profesionalno šminka te tretman depilacije. Kozmetika mi se jako dopala te smo Veronica i ja odlučile da nas našminkaju. U frizerskom paviljonu moglo se vidjeti kako se profesionalno pere kosa, njeгуje, farba te kako se rade svečane frizure.

U paviljonu 11 a nalazio se modni dizajn. Nakon što smo svi razgledali ono što nas je zanimalo, uputili smo se u McDonald's. Mislim da je to svima bio najslađi dio izleta.

Oko 15 sati krenuli smo prema Crikvenici i Selcu. Ovaj izlet mi se jako svidio jer mi je odlazak na Zagrebački velesajam olakšao odluku o tome koju srednju školu upisati. Jedva čekam sljedeći izlet i druženje s prijateljima!

Lara Vuković, 7. a

IZLET NA BRIJUNE

U petak, 17. svibnja 2019. moj sedmi razred zajedno s drugim sedmim razredom išao je na izlet na Brijune. Osim Brijuna posjetili smo i Zvezdarnicu Višnjan. To jutro svi smo se okupili u 8 sati ispred škole i krenuli na put. Nakon nekog vremena vožnje autobusom stigli smo u Višnjan. Ondje smo posjetili zvezdarnicu gdje smo imali priliku promatrati Sunce kroz teleskop i vidjeti Sunčevu pjegu. Nakon posjeta zvezdarnici krenuli smo u Fažanu gdje smo ručali, a zatim smo se ukrkali na trajekt i krenuli prema Nacionalnom parku Brijuni. Na Brijunima smo imali puno toga za vidjeti i vlakićem smo krenuli u razgledavanje. Vidjeli smo mnogo životinja: slona, ljamu, zebre... Pravi mali safari! Osim svih tih raznih prelijepih životinja bilo je i puno galebova koji su samo čekali da nam uzmu sladolede ili koju drugu hranu iz ruku. Bili smo na izložbi

fotografija o Josipu Brozu Titu te prirodoslovnoj izložbi na kojoj smo mogli vidjeti mnoge preparirane životinje koje je Josip Broz dobivao na poklon. Vidjeli smo i poznati Titov automobil u kojemu su se vozili brojni predsjednici i premijeri te glumci i umjetnici. Na kraju razgledavanja upoznali smo kakadua Kokija, poznatog Titova papagaja. Koki je prekrasan! Inače razgovara s posjetiteljima, šepuri se, a ponekad se želi čak i rukovati s njima, ali nažalost tijekom našeg posjeta nije radio ništa od toga. Bio je zauzet čišćenjem perja. Koki nam je bio vrhunac razgledavanja. Vratili smo se u Fažanu. Pomalo umorni, ali puni dojmova polako smo krenuli autobusom prema Crikvenici. Ovaj izlet ostat će mi u divnom sjećanju. Bilo je prelijepo vidjeti sve čari Brijuna i te lijepe životinje. Nadam se da ću jednom opet posjetiti Brijune!

Tea Mataija, 7. a

Nakon dolaska u Vukovar i dva odslušana predavanja opustili smo se u gradskom bazenu...

OSMAŠI U VUKOVARU

... a večer proveli uz pjesmu i ples u disco klubu na Dunavu

Drugi dan počeo je predavanjima u sklopu vojarne u kojoj smo odsjeli...

... te smo naučili mnogo o Domovinskom ratu i stradanju Vukovara

Sudjelovali smo i u kvizu o poznavanju Domovinskog rata te osvojili 4. mjesto

Posjetili smo Spomen-dom hrvatskih branitelja...

... Memorijalno groblje žrtava
Domovinskog rata i Ovčaru

NASTUP U PODGORICI

Nastavljamo svoja putovanja, mi Primorci nazvani Ex klinci sa svojim učiteljem Darkom Majstorovićem, zajedno s Klincima s Ribnjaka, orkestrom Alana Bjelinskog i poznatim glazbenikom Ricardom Luqueom. Odredište je glavni grad Crne Gore Podgorica. Putujemo autobusom.

Vožnja do Podgorice nije bila baš najkraća, ali uz pjesmu i zabavu kao da je trajala kratko. Stigli smo u hotel.

Bili smo podijeljeni u male grupe, a svaka je imala veliki apartman. Ulazak u apartman bio je neočekivan... velike raskošne sobe za spavanje, kupaonice i vrata koja su vodila u veliki dnevni boravak. Nakon što smo se svi smjestili, već smo morali na večeru. Zatim je slijedilo odmaranje nakon puta. Bili smo jako umorni te smo brzo i zaspali. Drugi dan, nova zbivanja. Nakon doručka krenuli smo u obilazak Podgorice, ali kratko jer nas vrijeme nije poslužilo, padala je kiša. Kao da smo prolazili kroz ogroman park, a ne kroz grad. Sve je bilo zeleno i lijepo!

Posjetili smo Veleposlanstvo Republike Hrvatske gdje su nas vrlo srdačno primili te smo otpjevali nekoliko pjesama. Već je stiglo i vrijeme ručka, a nakon toga smo imali kratku pauzu. Uslijedila je generalna proba koja je trajala oko dva i pol sata, ali naš se trud isplatio.

Koncert je održan navečer u dvorani KIC-a „Budo Tomović“. Na početku koncerta pozdravio nas je veleposlanik Republike Hrvatske u Crnoj Gori Veselko Grubišić. Koncert je bio nezaboravan, a veliki pljesak i uzvici poslije svake pjesme uvijek nas razvesele. Sklopili smo i neka nova prijateljstva s članovima podgoričkog dječjeg zbora Zvezdice.

Treći dan, i nažalost zadnji, vraćamo se s prekrasnim uspomenuama koje nosimo u Hrvatsku. Prolazimo uz Dubrovnik i naše Jadransko more... Do nekog novog putovanja!!!

Carmen Benić, 8. b

DRŽAVNA SMOTRA 2018.

CRIKVENIČKI GUC U VINKOVcima

U listopadu 2018. godine moja prijateljica Elena Martinić i ja s učiteljicom Anjom Kostanjšek Brnić i voditeljicom keramičarske skupine Dianom Crnić sudjelovale smo na Državnoj smotri učeničkih zadruga Republike Hrvatske u Vinkovcima.

Bile smo četiri dana u hotelu nedaleko od dvorane u kojoj se održavala smotra. Prodavale smo crickvenički guc napravljen od naplavina, tkanine i još nekoliko stvari. Na naplavine smo ljepljivom za drvo zalijepili drveni štapi, zatim smo izrezivali i šivali jedra, a kada bi se ljepljivo osušilo, jedra bismo privezali za štapi. Na to smo stavljali ukrase, mreže, školjkice...

Izrađivali smo i tepihe od vunenih pompona. Na prste smo motali vunu ovisno o željenoj veličini pompona koji smo zatim učvrstili u sredini, malo izrezali i s ostalim ga pomponima zavezali za protukliznu podlogu. Tako smo izradili tepih. Od pompona smo napravili i logo svoje zadruge koja pod imenom „Zvončica“ djeluje od 2013. godine.

Jedrenjaci su se prodavali bolje nego tepisi, ali oboje se sviđjelo posjetiteljima.

Meni je najljepše bilo to što je komisija rekla da sam bila najbolja presenterica, a još sam bila i najmlađa!

Ena Ban, 5. a

ŽUPANIJSKA SMOTRA 2019.

NAKIT NAŠE CLOTHILDE U RIJECI

Na Županijskoj smotri učeničkih radova, koja je održana u svibnju 2019. godine u OŠ Trsat u Rijeci, našu su zadrugu predstavljale tri učenice naše škole: Ena Ban, Elena Martinović i Una Marija Odžić. Zahvaljujući njihovoj dobroj pripremljenosti praktičnog rada i marljivosti u izradi nakita od žice, naša je „Zvončica“ na prijedlog prosudbenog povjerenstva ponovno upućena na jesensku Državnu smotru u Vinkovce.

KLOTILDA

Ona je volela poč rano spat,
voli se maziti i decu paziti.
Ona je crkveniška kraljica,
voli hotele vele.
Ona je dama sama.
Žena fina,
prava milina.

Lana Žilić, 2. r.

Tragovi

literarni i
likovni radovi

odrastanja

Tea Mataija, 7. razred, pejzaž Plitvička jezera

ŽIVOTNO KORITO

Život je poput rijeke. Svaka rijeka ima svoje ušće, ali i izvor iz kojeg teče najbrže, najbistrije. Mi svojim rijekama plovimo crpeći snagu iz djetinjstva. Svakim novim pritokom, novim iskustvom činimo svoju rijeku sve većom, sve bogatijom. Dobro se sjećam svih ljetnih dana tijekom kojih su valovi u mojim očima postajali sve uzburkaniji. Sjećam se bosih tabana kojima sam skakutala po užarenom betonu, preplanulih obraza i rana po koljenima za koje nisam previše marila. Bilo je tu i zimskih dana tijekom kojih je moja rijeka postajala sve mirnija, s bakom bih promatrala vatrenu krunu raznih nijansi narančaste kroz prozorčić na vratima peći osluškujući lupkanje kapljica kiše o bakin prozor. Odrasla sam bez dvije bitne pritoke, svojih djedova, ali bake su mi to itekako nadoknađivale silnom ljubavi i brigom.

Zbog mnogih slapova koji su me dobro protresli i ponora koji su me pogodili, danas jača plovim svojim koritom i neću odustajati sve dok i ja ne nađem svoj slijev.

Nola Gašparović, 6. b

Andrea Kiš, 6. a, Zvezdana noć

OPUŠTANJE

Najbolje se osjećam kad sam opušten
taj osjećaj bezbrižnosti, tada daleko otputujem...

Može to biti na daleku pješčanu obalu
ili na bijeli bazen, to se zove opuštanje.

Ponekad je najbolje biti usamljen,
da promatraš sebe ili sve osim sebe.

Tada spakiram svoje misli i želje,
usamljen se suočim s neprijateljima,
prijateljima i stvarima u svojem životu.

Onda nakon toga doživim divotu.

Mauro Matejčić, 6. b

Antonija Ljubobratović, 6. razred, Mudrost

OLUJA U MENI

Samoća je zavladała mojom sobom, mojim malim kraljestvom. Ne želim plakati, ali suze same teku. Jedna za drugom... Gusti, nikad crnji mrak ispunio je prostoriju, ali i moju dušu.

Tri su dana prošla... Dva su treninga prošla, a on i dalje šuti. Glupi mobitel šuti!!! Zar nitko? Zar se nitko nije upitao zašto me nema? Jesu li uopće primijetili da me nema? Tisuću se pitanja rađa, pitanja koja me guše i bacaju u sve dublju tamu. Oštar bol u ramenu presječe mi misli. Osjetim kako srce ubrzava, obrazi se žare, krv kola sve brže i brže. Poput oluje koja dolazi velikom brzinom, ljutnja postaje sve veća. Vjetar bjesni nebom, valovi su sve veći i jači... Dala sam sve što sam mogla! Igrala, iako je svaki pokret bio bolan poput uboda nožem. Misli nemilosrdno šibaju srce koje se jednostavno prepustilo. Poput barke, ostavljene su na milost i nemilost pobjesnelom moru. Dok munje paraju nebo, pred mojim očima redaju se slike. Bolnica, kirurg, rendgen, ultrazvuk, ortoped... Grmljavina je strašna i ne čujem što govore, samo klimaju glavama, a mene guši sve više. Nestaje mi zraka, srce nekontrolirano tuče kao da bježi iz mene, a ja ga stišćem i držim. Bojim se da se ne rasprsne u komadiće. Stišćem ruku bliže k sebi dok mi u ušima zvoni „osam tjedana“. To su dva mjeseca! Šezdeset dana! I nikoga nije briga? Nitko čak ni da bi lagao da ga zanima. Čak ni ON! ON koji mi je rekao da stisnem zube, govorio kako sam potrebna ekipi... Oluja je dosegla vrhunac. Valovi su sve veći i veći. Odjednom sam ja munja i gađam u zemlju, ljude, srca. O kojoj ekipi ON to govori? Koja ekipa? Gdje je ta ekipa? Zna li što ta riječ uopće znači? Ekipa ne prestaje silaskom s postolja, ona tu tek počinje. Gdje ste sada? Nitko vas ne traži da trpite bol. Zar je moguće da sam tako nebitna? Ne vjerujem da je toliko teško pitati kako si. Nakon svih godina, nakon sati i sati utakmica i treninga. Zar je moguće da ste me ostavili samu?! Posljednji val bacio je barku o stijene. Vrisak se prolomio sobom. Izdana sam! Iskorištena pa odbačena poput poderane cipele. Iza vriska krenuli su jecaji. Bili su bolni, ugasli i tužni. „Izdana sam“, ponavljala sam, „izdana i odbačena“. Bol je bila strašna, toliko jaka da sam od iscrpljenosti zaspala.

Jutro je donijelo spokoj. Ostatci razbijene barke plutali su staklenom površinom mora kao podsjetnik na oluju. Moji osjećaji postali su činjenice i nekako manje bole. Zadaju slabije udarce. Osjećaji su zeznuti protivnik. Udaraju ispod pojasa i bacaju na koljena. Iz činjenica čovjek uči. Ponekad su to male stvari, a ponekad i životne istine. Hvala im što su mi skinule ružičaste naočale i pokazale mi realnost. Hvala im što su me naučile da je jedino važno čuvati ljubav za ono što voliš i vjeru u sebe.

Dora Rajković, 8. b

MOJA UČIONICA

Moja učionica je velika i šarena, ima puno klupa i stolica. U njoj ima mnogo učenika. Ima još i dva velika prozora, pod je plav, a zidovi bijeli i na njima vise slike i naši uradci. U ovoj se učionici usvojilo veliko znanje, bilo je tu jako puno ocjena, od jedinica do petica. Volim ju. Puna je nekih mirisa i boja. Kad uđem zimi u nju, osjećam se kao kod kuće jer je topla, tiha i mirna. Sjedim do prozora, nekad malo i zavirim kroz prozor i pogledam naše lijepo školsko dvorište. Ne volim školu! Ustvari, mrzim ju, ali ovu učionicu obožavam, ona mi popravi dan. Moja je učionica jedinstvena. Tako me začara, uvede u boje, mirise, znanje, ocjene i prijatelje. Možda netko mrzi ovu učionicu, ali svatko ima svoju najdražu i najomiljeniju. U mojoj školi ima jako puno učionica tako da svatko može imati svoju najdražu. Možda za nekoliko godina baš taj netko bude i radio u svojoj najdražoj, možda netko bude učitelj. Ja svoju učionicu neću moći zamijeniti, ali kada budem u srednjoj školi, morat ću naći novu, a netko će uzeti ovu moju. Svi smo odrasli u ovoj učionici. Moji roditelji, stričevi. I moja će djeca proći kroz ovu moju učionicu. Nedostajat će mi kad budem odlazio, ali sutra se vraćam u školu i opet ću biti u njoj. Ona me probudi i digne na noge, tako krenem u svoj dan. Uvijek ću pamtit svoju učionicu broj 7.

Luka Rupčić, 6. a

Laura Bošnjak, 7. b

DJETINJSTVO

Odmalena znam za uzrečicu: *Od kolijevke pa do groba najljepše je dječko doba*, doba učenja i igre. Što sam starija, više razmišljam o tome. Počinjem shvaćati smisao djetinjstva.

Moje djetinjstvo traje sve od onog trenutka kad sam se digla na noge i potrčala, kada sam rekla mami da želim seku, ili pak od moga gubljenja po gradovima i šetnje s tatom po šumama, pa i slušanja djedovih priča koje su uvijek započinjale s: *Kad sam bio mali...* Tako i sve do današnjih osmijeha i nezaboravnih događaja. Kada sam još išla u vrtić, bila sam tiha i jako ljuta ili tužna što me roditelji ostavljaju tamo. To mi se mjesto jednostavno nije sviđalo, no kada bi napokon došli, potrčala bih im u zagrljaj i radosno išetala van. Tamo sam dosta toga naučila i stekla nove prijatelje s kojima sam dijelila dane na plaži. To doba sam najviše voljela... Ljeto, more, pijesak, sunce, prijatelji i... trampolin! Njega sam posebno voljela. Volim se prisjećati tih događaja, izazivaju mi velik osmijeh na licu.

Djetinjstvo je blago. Ta sloboda, smijeh, učenje, djela, želje, ljubav, postupci, suze... Sve je to smješteno u jednu posebnu škrinju nazvanu djetinjstvom – snagom za kasniji život.

Nadalina Jelovac, 6. b

Nola Gašparović, Nadalina Jelovac, Rea Đekić, 6. b

LJUBAV IMA ČUDESNU MOĆ

ŽENA

Šećući parkom, primjećujem mladu ženu. Ispred sebe gura kolica s djetetom. Žena je visoka i vitka.

Duga plava kosa presavija joj se na lagnom vjetru kao zlato.

Njezine su oči plave poput neba.

One nježno gledaju u dijete kao u najveće blago ovoga svijeta.

Benjamin Nuhanović, 6. b

Ljubav je kada dijete sretno kaže: „Ja sam superheroj”, ne znajući da ljubav koja ga u tom trenu ispunjava i jest njegova supermoć. Ili kada djevojčica kaže: „Želim biti lijepa kao ova barbika”, ali nakon toga joj ipak očerupa kosu i unakazi šminku jer ju previše voli da bi ju samo čuvala na polici.

Ljubav je takva da ne podiže zgrade, ne zaustavlja kišu i grmljavinu, ne skida zvijezde s neba, ali je takva da nam se uz pravu osobu čini kao da to doista radi. Takvu moć ima ljubav. Ljubav katkad i ne traži puno, ali puno daje.

Lakše ju je stvoriti nego održati. Ona je kao pijesak u šaci; ako stisneš prejako, procurit će ti između prstiju; ako posve opustiš, još će lakše otići; ali ako od obje šake napraviš oblik umirujuće kolijevke, ljubav ti neće procuriti. Moraš ju milovati kao nježan cvijetak jer iako puno daje, puno i uzima ako ju izgubiš.

Ljubav zaista ima čudesnu moć, usporediva je sa svime na ovome svijetu, ali je ipak nezamjenjiva.

Ela Marija Vukić, 6. b

BIT ĆU KAO MOJA MAMA

Jutro... 7:23... 18. rujna 2008.... stigla sam na svijet. Bila sam malena. Pogledala sam svijet oko sebe i prvo ugledala nju – svoju mamu. Bila je sretna kao ptica. Nakon nekog trenutka došla sam u sobu i mamu vidjela poblizje. Bila je još sretnija. Tata i baka privlačili su moju pozornost, ali htjela sam gledati nju. Gledala, gledala i... zaspala sam.

Probudila sam se gladna. Nakon što me mama nahranila, dugo sam ju gledala, a ona se smješkala. Razmišljala sam... kosa smeđa poput tamne čokolade, oči smeđe poput kakaovca u prahu, usne ružičaste boje poput ruže u vrtu, nježna poput laneta, ruke tople poput peći, glas nježan poput najnježnije uspavanke, obrazi rumeni poput slatke jabuke.

Zaspim, sanjam i govorim sebi: „Kad jednoga dana postanem majka, bit ću nježna kao moja mama i voljet ću svoju djecu kao MOJA MAMA!”

Karla Marković, 4. r. PŠ Selce

LJUBAVNA PORUKA

Ljubavnu poruku,
svatko zna,
nije lako napisati,
a kamoli poslati.

Svaki čovjek se veseli i voli
kad mu simpatija brzo odgovori.
Tada dječak procvjeta,
a njegova simpatija veselo šeta.

Edis Azirović, 6. a

LJUBAV

LJUBAVNI SAN

Jednog lijepog dana,
pogledala me je Lana.

Imala je oči plave
zavrtilo mi se oko glave.
Na ramenima joj zlatna kosa,
bila mi je jedva do nosa.
Imala je haljinu na cvijeće,
pucalo mi je srce od sreće.
Tad začuh sebi poznat zov,
ustaj sine, počeo je dan nov.

Filip Hrelja, 5. b

Nekad nam se čini da nas je napustila i da se nikad više neće vratiti. Pokušavamo se zavarati da nam ne treba, da bez nje možemo i kad počnemo u to vjerovati, pojavi se ona. Djevojka s prekrasnim plavim očima i još ljepšom kosom, s osmjehom od uha do uha. Ljubav ima čudesnu moć, svojom snagom otjera sve nevolje, kiša postaje zabavna, sunce sjaji posebnim sjajem. Trava je zelenija, a dani veseliji. Njezina čudesna moć omogućuje nam da lebdimo na svom oblaku, sretni i nesvjesni stvari oko nas, dok ponovno ne nestane.

Juraj Rasonja, 6. a

SVE O TEBI

Sve o jednim zlatnim loknama,
što nas noću drže budnima.
Sve o jednim plavim očima,
zbog kojih se ne spava noćima.
Sve o jednim lijepim rukama,
koje ne mare o mojim mukama.

Ela Marija Vukić, 6. b

IZNENADA... LJUBAV

Prišuljala se...
Iznenada u moje srce,
obojala moje snove
u najvedrije boje...
Nasmijana i sretna
uvukla se u moje srce,
zauvijek smo bili
dvije zaljubljene duše...

Mauro Jurković, 5. b

Ela Marija Vukić, 6. razred, Čuvaj moj život

KOKO

Stigao je krajem ljeta. Onako sićušan, mekan poput ovčice odmah je postao ljubimac svih ukućana. Nakon kratkog dogovaranja mama je donijela odluku. Zvat će se Koko.

Bijela grudica nije se micala. Samo su razigrane oči odavale njegov nemir. Tresao se kao šiba dok nije otkrio da je kod nas siguran. Danas je već velik, koliko pudlice mogu biti velike. Živ je i razmažen. Prije spavanja podivlja i izvodi trke kao da je na maratonu. Hoda poput rasnog konja ne gledajući oko sebe. Misli da je najvažniji. Ako učini ono što želimo, odmah traži poslasticu za nagradu. Tih je i laje samo kada se vraćamo kući.

Najmirniji je kada se noću došulja i mirno zavuče ispod pokrivača. Gura me dok si namješta ležaj. Ujutro svojim veselim skakutanjem umjesto budilice budi svoje drage vlasnike.

Lovro Miculinić, 5. a

PRIRODA ME DOTAKLA

Priroda me dotakla,
od gradskog života me odmakla.
I dok sjedim na zelenoj travi,
pored mene prolaze sitni mravi.

Te u jednom času sunce me grije,
a već u drugom kiša lije.
Osjećam miris proljetnog cvijeća
u šumi punoj lišća i drveća.

Čak i bistri potok žubori,
kao da mi nešto govori.
I šareni leptiri oko mene lete,
i na ljetni odmor me podsjetje.

Čak i uz cvrkut male ptice
gledam u cvjetne latice.
Sunce je sad na zalasku,
bliži se vrijeme mom odlasku.

I poželim da još malo pričekam
jer gradski život me već čeka.
I dok priroda me dotiče,
daleko od gradskog života
me odmiče...

Nika Šnjarić, 8. a

ŠUMA

Zelenih, bujnih i razlistanih šumskih krošanja više nema. Na stablima bukve i hrasta trepere listovi zlatnih nijansi. Ispod, prostire se pokrivač pucketavog i suhog lišća. Ono je odasalo nekim umornim mirisom, kao da je osjećalo promjene koje je donijela jesen. Još ponegdje proleti neki šaren leptir i upotpuni jesenju sliku. Let poneke bubamare ili skok nekog skakavca učini šumu življom.

Luka Gregović, 6. b

Halisa Begulić, 5. b
Proljeće u stilu Andyja Warhola

Katja Stipeč, 5. a

LJEPOTA PLAVETNILA

Proljeće je, priroda se budi,
more i nebo dobivaju novi sjaj.
Plava boja spaja se u obzoru.
Gledam u duboko plavetnilo,
a ono mi priča tišinom,
šapuće mi, miluje me,
a ja mu se prepuštam.

Luka Rupčić, 6. a

UČITELJICA

Va prvon razredu
učimo slova nova,
teke su pune brojki i slova.
Učiteljica dicu uči
i kadgod se namuči.
Dica moraju bit dobra
aš ih učiteljica učit mora.

Grupni rad čakavske skupine

NONA

Moja nona voli delat
od limuna soki.

Slušan nonu i ne smin ju najadit,
jer od njoki neće bit niš.

David Valković, 1. r.

MOJ DEDA

Moj deda voli čitat zadaću moju
i dobin za učit volju.
Pisana slova sada učimo
pa se s tin mučimo.
Moj deda je pravi čovik,
dobar je on lik
i voli vozit džip.

Fran Manestar, 1. r.

SLOŽAN ZBOR

Moj otac kanta
kad tancan ja.
Mat svira,
a nona dirigira.
Nonić će odlična publika bit,
se će nas aplauzon nagradit!

Ira Đerić-Hasanac, 3. r.,
nagrađeni rad na natječaju „Čakavčići
pul Ronjgi“, 2. nagrada 1. - 4. r.

MOJA NONA

Moja nona vavik s manun uči
a nikad ne muči.
Vavik ju boli,
al mene uvik voli.
Prava je lipota,
ta lipa divota.
Uvik voli sist
i za stolon jist.

Klara Šimić, 3. r.

Monica Leogrande, linorez, grafika, 8. r.

ČA

Ča, ča, ča
Ča je život,
ča je škola?
Ča je leto,
a ča je more?
Ča je lipota,
ča je divota?
Ča je...Ča?

Erin Švarc-Marinković
i Lana Žilić, 2. r.

Nola Gašparović, 6. b
Crikvenička amfora ravnog dna

NAJBOLJA NONA

Moja nona voli jist,
a od kuhanja jedva čeka sist.
Kad joj traje serija,
si moramo mučat.
Ponekad se jadi zbog toga
ča ju ne slušan.
Moja nona je najbolja!

Magdalena Rupčić, 3. r.

ARTHUR AND EXCALIBUR

Many years ago there was a young fellow named Arthur. This young fellow was a kind and sweet man. His hair was orange like flames, eyes as blue as an ocean and his heart brave as a lion's. Our story begins on a farm where he lived. He worked as a farmer with his parents and like any other young farmer, he didn't like it.

But one night our hero stumbled upon a mysterious lake. While he was walking by the lake, he saw a blue glow in the lake. Before he could react, the water took the shape of a woman's body with white eyes.

"Who are you?" asked Arthur.

"I am the Lady of the Lake", she replied.

Arthur knew about her from the legends.

"Wait, you are the woman that protects the magic sword Excalibur!"

"Yes, that is correct. Many warriors have tried to wield its power, but they failed. Are you strong enough?" she asked.

Arthur stood up and said he was.

"Very well then", she said.

"Your challenge is to defeat me."

Then the sword appeared in front of Arthur and the fight began. After a long and exhausting battle, Arthur finally won.

"You are worthy of the sword, take Excalibur and defeat the evil", she said as she disappeared back into the lake.

When Arthur returned to his town with the famous sword, everybody was amazed. People picked him up on their shoulders and carried him down the streets of the town. They put him on the throne in the castle of Camelot and Arthur became the king. He ruled the country for many years with the help of his loyal knights, the Knights of the Round Table.

Mateo Domijan, 7. b

Rea Vukić, 8. r., Čuvajmo ugrožene vrste

MY MUM

I love my family and they are always there for me but now I'll write about my mum. Her name is Nataša and she is 48 years old. She was born in Rijeka but she has been living here in Crikvenica her whole life. For me, she is really pretty and gorgeous. She has short blond hair but her natural colour is brown. My mum is pretty tall too. Her eye colour is green and she has small pink lips. She wears simple and plain clothes. Most of the time, she wears sports clothes and trainers.

My mum is a really honest person. She always tells the truth and she isn't afraid of telling her opinion. She is friendly and she makes new friends easily. My mum is also very funny. I always laugh at her jokes. She is really cheerful, too. We can always see a smile on her face. Sometimes she is mad at me but we forget about that and she forgives me.

I love her so much and I will always be thankful for everything that she's done for me and my family. She makes me laugh when I'm sad and she always gives me the best advice. Nobody could ever replace her. She is my best friend. In one sentence, she is the most magical human being in the world.

Nika Šnjarić, 8. a

SAVE THE WOLVES

Dear readers,

as we all know, one of the most endangered animals is a wolf. Wolves can be very dangerous because they eat meat. Their fur colour can be grey, brown, black or white. They live in the forests of Europe, Asia and North America. Males weigh from 43-45 kilos and they are 105 – 160 cm long. They live in packs. There are between six and eleven wolves in a pack. In Croatia they live in the forests of Lika and Gorski kotar.

The first thing that is attractive to hunters is their beautiful fur. It can be sold for a lot of money. People make jackets and carpets from it. Some people eat their meat. One of the main reasons for their endangered condition is that in the past they were hunted for fur, meat and as trophies. A person who killed a wolf was very attractive to women. They believed only real men could kill wolves. Today, wolves are protected.

I am writing this letter to ask you if you could donate some money for wolves.

You can do it on our website www.savethewolves.hr. With that money we will buy things we need to protect the wolves and we will do our best to make them safe.

Yours sincerely, Robert

Robert Maravić, 8. b

PROJEKT UČENIKA 3. A RAZREDA

INNOVATE YOUR DREAM

DEA

ANDRIJA

MINELA

KARLO

REA

FRAN

VILDANA

FILIP

Učenci 3. a razreda ove su godine sudjelovali u međunarodnom projektu pod nazivom *Innovate your dream*. Tim se projektom potaknula kreativnost i mašta učenika dok su razmišljali o zanimanjima u budućnosti, ekologiji te kako zaštititi okoliš. Neke od tema bile su: Obćavajuća budućnost, Sve što možeš zamisliti jest stvar, Svijet u 2030. i Dovoljno energije za sve. Na kraju tjednih zadataka i tema pisali su kratka izvješća, snimali fotografije ili filmske zapise, a svoje dojmove o ostvarenom projektu oduševljeno su podijelili s nama.

Dea Maravić: „Hm... Najviše mi se svidjela inovacija jer sam osmislila stroj za prevođenje životinjskog jezika. Mislim da je budućnost puno bolja nego sadašnjost, zato što možemo izmisliti čudesne stvari koje su bolje za naš okoliš. U budućnosti želim biti veterinarica sa sposobnošću komuniciranja sa životinjama. Željela bih još raditi na sličnim projektima, naravno.”

Minela Begić: „Svidjelo mi se kada smo upotrebljavali aplikacije za prevođenje jezika, to je bilo super. Budućnost je bolja od sadašnjosti zbog izgradnje novih stvari. Želim se baviti komunikacijom s morskim životinjama. Svakako želim raditi na još ovakvih projekata jer su jako zanimljivi.”

Vildana Mujakić: „Jako mi se svidjelo kada smo gledali što su drugi

radili po svijetu. Vidjeli smo sva-kakve zanimljivosti koje nama nisu poznate. Mislim da će budućnost biti izvrsna jer će se pojaviti nešto novo što do sada još nije otkriveno. Htjela bih biti doktorica koja radi čudotvorne napitke koji sprječavaju bolesti. Projekt mi se jako svidio i naravno željela bih raditi na sličnim.”

Karlo Vukelić: „Najviše mi se svidio logo. Mislim da je budućnost bolja od sadašnjosti jer će postojati letjeći automobili i slično. Želim biti vozač autobusa. Želio bih raditi na još sličnih projekata jer je ovaj bio zabavan.”

Fran Vuleta: „Najbolja mi je bila inovacija. Ja iskreno mislim da je bolja budućnost jer će biti novih i drugačijih stvari. Jako bih želio biti pilot. Želio bih raditi na sličnim projektima.”

Filip Perica: „Logo me oduševio, bio je odličan. Budućnost će biti bolja od sadašnjosti, zato što će biti letjećih auta. Želim biti

doktor. Želim raditi na još ovakvih projekata jer mi se ovaj jako svidio.”

Andrija Markić: „Najviše mi se svidjela inovacija jer sam napravio robote koji lete kako ljudi autima i štetnim tvarima ne bi zagađivali okoliš. Prema mojem mišljenju puno je bolja budućnost, zato što tada neće biti puno zagađivanja prirode. Kada odrastem, želim biti izumitelj robota. Projekt koji smo radili bio mi je super i volio bih još raditi na sličnima.”

Rea Manestar: „Najviše mi se svidjelo kada smo radili plakat, zato što smo se jako zabavili i želim to ponoviti. Budućnost je bolja jer se može nešto novo napraviti ili naučiti. Želim biti astronautkinja. Željela bih raditi na još ovakvih projekata.”

Sara Grozdanić, 5. b
Ana Marija Žilić, 5. b

EKOPROJEKT OTPAD UREDI, KUNE UŠTEDI

U srijedu, 5. lipnja 2019. na Trgu Stjepana Radića u Crikvenici u popodnevnom je satima obilježen Svjetski dan zaštite okoliša. Tu su prigodu učenici i učiteljice Područne škole Selce odlučili pretvoriti u svoj projektni dan i publici predstaviti plodove svog marljivog rada posvećene upravo zaštiti okoliša. Zbor PŠ Selce predstavio je novu ekopjesmu za koju su stihove napisali učenici, a glazbu učiteljica Anamarija Grbčić-Pahlić. Nakon toga uslijedila je ekorevija odjevnih predmeta koje su učenici izradili uz pomoć učiteljica i roditelja. Bile su organizirane i nagradne igre za sudionike programa i gledatelje, radionice kreativnog recikliranja, a sve to uz bogat glazbeni program i voditelja Dražena Turinu Šajetu.

IZVJEŠĆE O OBAVLJENOM ZADATKU

Tog dana stigle su iz Opatije dvije gospođe i pokazale nam kako pravilno razvrstavati otpad. Saznala sam da su iz Udruge „Žmergo”. Naša škola odlučila se uključiti u njihovu ekoakciju pa smo skladali ekohimnu u sklopu projekta „Otpad uredi, kune uštedi”. Nakon profesionalnog snimanja odlučili smo napraviti i majice sa šarenim otiscima svojih dlanova. Održali smo i radionicu na kojoj smo izradili nakit i modne dodatke od ekootpada, a sve je to odlično išlo uz reciklirane haljine koje smo napravili od papira, vreća, kartona... U srijedu, 5. lipnja došla sam na trg u Crikvenicu. Ondje sam potražila svoje prijatelje iz razreda te sam im se pridružila. Potom smo svi zajedno gledali vrtičarce kako pjevaju i plešu. Svi su imali jako lijepe haljine. Uslijedila je naša ekorevija. Brzo smo se presvukli u svoje otisnute majice, popeli se na pozornicu, a Korina mi je pokazala i nekoliko prijatelja iz 4. a koji su nas došli gledati. Otpjevali smo ekopjesmu koju smo sami napisali i uglazbili uz učiteljicu, a potom smo i recitali na čakavskom. Neki su igrali i zabavne ekoigre. Ovaj mi se projekt jako svidio jer smo svima pokazali kako i otpad može biti koristan za budućnost našeg planeta.

Hana Malnar, 4. r. PŠ Selce

POZICA 2018.

U programu su sudjelovali učenici obiju crikveničkih osnovnih škola te srednje i glazbene škole. Iz OŠ Zvonka Cara u programu su nastupile učenice Matea Jurković, Manuela Jelovac i Carmen Benić. U PoZiCi je objavljeno 15 literarnih i osam likovnih uradaka naših osnovećaca i srednjoškcolaca među kojima su i literarni i likovni radovi učenica i učenika OŠ Zvonka Cara: Nora Smiljanić (Maturalac), Ana Butorac (Moj dida), Rea Vukić, Dora Rajković (Moj život u budućnosti), Edis Azirović, Ivan Jadro (Suze na majčinom licu), Dominik Baričević

(Moj nonić), Juraj Rasonja (Kad je vidim, prođu me trnci) i Frane Matošić. Mentorice učeničkih literarnih i likovnih radova su učiteljice Alison Mavrić, Marijana Marić-Tonković i Lana Manestar.

- Još jednom vam svima srdačno zahvaljujemo na novom nepresušnom vrelu literarnih i likovnih radova, vrelu ispunjenom različitim bojama, narječjima i osjećajima. I ovom ste PoZiCom prikazali novo poimanje svijeta onima koji ovu zbirku budu imali u rukama. – zahvalila se ravnateljica Gradske knjižnice Crikvenica Irena Krmpotić svim sudionicima.

ŠENTENCA MESOPUSTA "DIPLOMAC" 2019. LETA

OŠ ZVONKA CARA CRIKVENICA

Uredili: učenici čakavskih skupina PŠ Selce i matične škole

Abukati: Franko Vančina i Ivan Jadro

Voditeljice: učiteljice Lukrecija Stilin i Marijana Barac Tomić

Maškarice male, vele
i ovo leto su započele.
Med učenikih našeg Grada
maškarano ludilo sada vlada.

Va školi sako leto dela
učit, pisat, brojit, srića vela.
I ovo leto imamo nove prvaše
sad jin mesopust valje maše.

Uz Dubračinu smo se proširili
dvoranu šporcku tu smo krstili.
Na paradi snig smo prizivali
daž je pal, a snješkići mu se smijali.

Va učionah smo se obnovili,
nakon koltrin i klime dobili.
Klimate nas grijui i hlade
ovu zimu da nan i sneg pade.

Malo po malo blišći škola
„Škola za život“ od jeseni mora.
Lumeni si smo pravi
samo veseli i vavik zdravi.

Va prosvjeti se i to dogodilo
diplome se va Bosni kupilo.
Diplomac ne more saki bit
za finit školu se rabi potrudit.

I tablete ćemo brzo dobit,
na muderan način i mi učit.
Napredujemo mi i va šahu tako
pedagoginja obavi to fanj jako.

Vikendon deca puna volje
va šporcku duhu je vavek bolje.
Natjecanja mi udelamo saka
loptami, pleson i znanjen šaha.

Dvorišće nan je se lipše,
med stihmi mi i to piše.
Se više nan se da zadržat va škole
kad deca društvo i igru vole.

Čakavsko maškarano zapolne
veselo i zaigrano je va našoj škole.
I sajam smo za Božić imeli
sih fel ukrasih udelali.

Ča nan poručuju selački čakavci
čujte kako su vredni delavci.
Ovo leto smo stihmi pomišali
zi područne i matične škole zmešali.

Se je manje školske dice
crno nan se judi piše.
Kombinacija se sprema
mira više razred nima.

Dvoranu smo mi dobili
jako joj se veselili.
I Bandić je bil na slavlju
si brinu o našen zdravlju.

Papiri se sad čekaju
pa tjelesni ne igramo.
Informatika se uči
monitor se jako muči.

Slova vela, slova mala
puno su nan muke dala.
Još pročitat to se mora
prvašića grupa ova.
Prvašići vrazi mali
trećašiće preveslali.
Prodaju in znanje novo
kako li će finit ovo?

Tablica se znat treba
životna je to potreba.
A još uz to čitat, pisat
drugi razred će uzdisat.

Treći baš su veseljaci
drže se va svojoj šaci.
Ishodi in nisu briga
misle da su prva liga.

A po geografskoj karti
kad četvrtašić parti.
More išće va ravnici,
a Pag bliže Koprivnici.

E-je dnevnik majstor pravi
zabavu nan stalno kvari.
Kad bi hteli ča prevarat
on ne želi razgovarat.
Kamera ka se baš snima
muku stvara sedmašima.
Pale su i prve kazne
primjedbe se čuju razne.

Lipi moji ovo je kraj!
Bubanj i muzika
složno udaraj!!!
Bil je, više ga ni
i opet će prit!

VESELO ČAKAVSKO MAŠKARANO ZAPOLNE

Već sedan let Katedra Čakavskog sabora Kotor va suradnji s Turističkun zajednicun i našun školun organizira Čakavsko maškarano zapolne. I leto prije smo mi vodile taj maškarani susret pa nan je ovo bil drugi put ča ga vodimo. Bile smo jednorogi, a maska nan je bila ručno šivena. Program su otrple „Libre” sa svojun profesoribun Marijanun Marić-Tonković. Nakon njih va ime Katedre gospođa Vlatka Pobor rekla je par riči, a isto tako niš ne bi moglo proć bez naše male svite. Nakon „Libri” nastupili su gosti z PŠ Dramalj uz voditeljicu Marijanu Bezić i dica z Dičjeg vrčića „Radost” sa svojimi odgajateljicami. Z Vinodolske kotline došli su nan recitatori z Triblja i Bribira. Nakon njih na red su došli naši susedi z OŠ Vladimira Nazora i PŠ Jadranovo. Domaćini OŠ Zvonka Cara i PŠ Selce bili su cukar za kraj. Šentencu su složili čakavčići PŠ Selce i matične škole uz voditeljice, učiteljice Lukreciju Stilin i Marijanu Barac Tomić, a čital ju je naš abukat Franko Vančina. Na kraju vesele večeri zasladili smo se fritami i zatancali. Bila je to lipa večer i jedva čekamo da se ponovi!

Tara Valković i Ena Ban, 5. a

JULIJANA PLENČA, DOBITNICA ZNAČAJNIH NAGRADA I PRIZNANJA GRADA CRIKVENICE

ŠAHOM I POEZIJOM ZA BOLJI SVIJET

Julijana Plenča neobično je svestrana pedagoginja naše škole, iznimno posvećena radu s djecom. Godine 2017. osnovala je šahovsku skupinu „Šahovski zvon“, a postala je i članicom Šahovskog kluba Crikvenica u koji je usmjerila oko 15 učenika. U lipnju 2019. godine nagrađena je Priznanjem za osobit doprinos u popularizaciji šaha u školskome uzrastu na svečanosti za izbor sportaša godine u Crikvenici. U školi vodi i projekt „Škole za Afriku“ te je organizirala humanitarne pomoći za beskućnike, bolesne i druge potrebite. Na svečanoj sjednici povodom Dana Grada uručena joj je Nagrada Grada Crikvenice za 2019. godinu za iznimna postignuća i značajan doprinos na području odgoja i obrazovanja. U listopadu 2018. godine izašla je i njezina prva zbirka dječje poezije pod nazivom „Nije lako dijete biti“.

O šahu, poeziji i nagradama naša pedagoginja kaže...

Kakvi su vaši dojmovi o nagradama?

– Izgleda da mi je 2019. bila godina za nagrade. Ponosna sam na obje, posebno na ovu Grada Crikvenice jer se takva nagrada dobije vrlo, vrlo rijetko. Lijepo je znati da netko vidi tvoj rad i da ga cijeni. Naravno, nagrade su ujedno i obaveza da ne posustanem u svome daljnjem radu.

U kojem su se trenutku javili interes za šah i ljubav prema njemu?

– Kao djevojčicu zanimalo me šah. No, to je jedna ljubav koja je ostala neispunjena. Vjerojatno su tu ljubav naslijedili moji sinovi i počeli ostvarivati taj moj neostvareni san

Julijana Plenča

tako da imam dva intermajstora u obitelji. Kako su moja vlastita djeca odrasla, ostao je dio vremena koji mogu posvetiti svojim interesima. Bojažljivo sam počela učenike naše škole poučavati šahovskim osnovama i ne sluteći da će vrlo brzo uslijediti uspjesi. Moje prognoze bile su nekih tri do pet godina rada, no već u prvoj godini počeli smo nizati medalje. Aktivni smo, rado viđeni gosti na turnirima, odzvanja neumorno naš „Šahovski zvon“.

Kako je biti pedagoginjom?

– Izazovno i odgovorno. Zanimanje u kojem ste odgovorni za sve, zaslužni za malo što. Tisuće papira i tablica, obaveza i moranja, razgovori, savjetovanja, povjerenstva, suradnje, rad s učenicima, učiteljima i roditeljima. Da ponovo biram, bila

bih učiteljica matematike ili hrvatskog jezika, ne bih bila pedagoginja.

Jeste li i kao mali pisali pjesme i koja vam je omiljena knjiga iz djetinjstva?

– Prve pjesme napisala sam u osnovnoj školi. Još čuvam školsku bilježnicu svoje osnovne škole s mojom pjesmom Želja. Dobila sam i nekoliko nagrada u tom razdoblju, istina za prozne tekstove. Izdvojila bih dvije knjige iz svoga djetinjstva: Heidi, roman Johanne Spyri. Emotivan tekst i priroda, tu se osjećam dobro. Zatim Ježevu kućicu Branka Čopića, knjigu koju još uvijek često pjevušimo u kući i izgovaramo stihove naizust.

Kako nalazite slobodno vrijeme za sve svoje hobije?

– Moram zahvaliti Nebu na temperamentu koji mi je dao. Naime, nemam veliku potrebu za spavanjem pa se dižem oko pola šest. Tada u kući svi spavaju, jedino mačak i ja zajedno dočekujemo zoru. To je moje vrijeme za pisanje poezije. Sve druge aktivnosti moram utrpiti u dvanaestak sati i uvijek mi nedostaju barem dva-tri sata. Imam prioritete, ali osjećam da se ne mogu potpuno posvetiti ni šahu, ni poeziji jer želim biti dobra mama, dobra djelatnica, a ići i u kazalište, i s prijateljicama, i brati gljive i šparoge...

Koji su Vaši planovi za budućnost?

– Kad budem u mirovini, onda ću puno više čitati i možda se posvetiti i prozi. Kao bliži cilj želja mi je izdati slikovnicu u stihu i više vremena posvetiti pisanju haiku poezije. Ni od šaha ne odustajem. No, ne planiram previše, poznata sam po izreci – Bit će kako je zapisano, baš onako kako mora biti.

Razgovor vodile:

Jana Vilušić, Sara Grozdanić 5. b

MARLJIVOST I PREDANOST NAGRAĐENE DRŽAVNIM PRIZNANJEM

U Hrvatskome saboru – Dvorani Josipa Šokčevića održana je dodjela Državne nagrade tehničke kulture „Faust Vrančić” za 2018. godinu. Dodijeljeno je 11 nagrada, jedna za životno djelo, osam godišnjih nagrada pojedincima i dvije godišnje nagrade udrugama.

Tu, među najboljima, nalazi se učitelj naše škole **Ivo Tkalec**, prof. fizike i tehničke kulture i stručni spec. inženjer sigurnosti i zaštite. Nije lako dobiti ovu nagradu koja je dobila ime po jednom od najvećih znanstvenika koje je Hrvatska ikada imala. Nagrada je potpuno zaslužena jer nemjerljiv je doprinos koji naš učitelj Ivo Tkalec daje prije svega mladim naraštajima, ali i drugim odgojno-obrazovnim djelatnicima iz područja tehničke kulture.

Jeste li očekivali i vidjeli sebe kao dobitnika Državne nagrade tehničke kulture „Faust Vrančić”?

– Ne, nisam očekivao ovu nagradu jer to je ipak jedna od najznačajnijih državnih nagrada u području tehničke kulture i nije ju baš tako lako dobiti. Možda i zbog toga što je zadnji put dodijeljena jednom nastavniku tehničke kulture iz Primorsko-goranske županije prije petnaest godina.

Kako uspjeh utječe na Vaš rad?

– Na čovjeka bi svaka nagrada trebala djelovati motivirajuće, a inače to je i jedan od važnijih čimbenika uspješnosti u svakom poslu. Ova nagrada svakako obvezuje za neke nove izazove u budućnosti i daje snažan poticaj za daljnji uspješan rad i još veće zalaganje.

Ivo Tkalec

Koju biste poruku prenijeli osobama koje se žele baviti zanimanjem učitelja?

– Nije jednostavno pitanje. Nažalost sve se manje mladih odlučuje za učiteljsko zvanje općenito, a posebno muška populacija. Za neke predmete danas je skoro nemoguće naći stručni kadar, a ponekad i kad je u pitanju tehnička kultura. Inače, u sklopu toga predmeta nije problem motivirati mlade, učenici ga vole. Problem je mali fond sati nastave pa se nastavnici moraju angažirati kroz klubove mladih tehničara. Ipak bih naglasio da je posao učitelja uvijek bio važan, a u današnjem svijetu velikih i brzih promjena učiteljski je posao još i važniji nego prije. Između svega pozitivnog i dobrog daje stalnu priliku čovjeku da bude kreativan. Međutim, još uvijek je to podcijenjena profesija u odnosu

na druge slične kreativne profesije u društvu. No, to nije razlog zbog kojeg učitelji rade ono što rade. Vrlo malo njih odabire to zanimanje zbog plaće.

Kako se osjećate uz sve uspjehe koje ste postigli ove godine?

– Zadovoljan sam i na određeni način ponosan, a sve su dosadašnje nagrade i priznanja valjda nekakav dokaz uspješnosti u radu. Naravno, ova državna nagrada je svakako kruna moga dosadašnjeg rada.

Koji Vam je dio Vašeg zanimanja najljepši?

– Sve je uglavnom interesantno, ali možda bih istaknuo dio koji se odnosi na rad u okviru slobodnih aktivnosti. Tada se u radu s djecom osjeća opuštenija atmosfera i neposredniji su međusobni odnosi. Aktivnosti se uglavnom svode na praktičan rad, pripremanje učenika za razna natjecanja, a to je ono što djeca vole i što predstavlja obostrano zadovoljstvo.

Kada ste shvatili da je tehnička kultura zanimanje za Vas?

– Tijekom osnovne i srednje škole nisam nešto posebno razmišljao o zanimanju prosvjetnog radnika. Zavolio sam fiziku u prvom razredu srednje i eto, po završetku srednje elektrotehničke škole upisao sam studij fizike i tehničke kulture. Kad sam počeo raditi u školi, odmah sam primijetio interes za tehničku kulturu kao i rad s djecom i to me drži sve do danas.

Sofija Lekaj, 8. b

UČITELJICA RAZREDNE NASTAVE SMILJKA ŠVARC NA PRAGU ZASLUŽENE MIROVINE

MOJA NONA UČITELJICA

Smiljka Švarc, rođena Matejčić, moja je nona i učiteljica razredne nastave ili točnije bila je učiteljica... Sada je u zasluženoj mirovini nakon više od 44 godine rada.

Dok smo ovog ljeta, nakon što je završila nastava, ležale na plaži, pričala mi je o svom životu i radu. Zanimalo me zašto je postala učiteljica, gdje je sve radila, koja joj je prva generacija i kakva su bila djeca osamdesetih godina u odnosu na današnju. Je li ikada požalila što nije izabrala neko drugo zanimanje, koji su joj najdraži trenuci u radu, raduje li se umirovljenju i što će raditi sada kada nema radne obveze.

Kada smo došle kući, moja nona Smiljka izvadila je album sa slikama koji je uredno slagala svih tih godina od prve do zadnje generacije učenika. Uz fotografije mi je dala sve odgovore na moja mnogobrojna pitanja.

Moja nona već je sa sedam godina u prvom razredu, nakon što je upoznala svoju prvu, dragu učiteljicu Nadu Manestar, znala da će biti učiteljica. To obično želi većina prvašića, ali ta se želja kod većine ne ostvari... Moja nona nije pro-

Jubilarna nagrada za 20 godina rada u školi

mijenila mišljenje ni nakon osnovne škole, ni nakon mature u Gimnaziji dr. Antuna Barca poslije koje je krenula na Pedagošku akademiju u Rijeci. Još prije diplome 1975. godine igrom slučaja dobila je posao u banci, tadašnjoj Jugobanci, na šalteru. Voljela je i taj posao, ali je ipak priželjkivala rad u školi. Želja joj se i ostvarila 1980. godine u OŠ Vladimira Nazora, a kasnije i u OŠ Zvonka Cara idućih 39 godina od kojih je zadnjih 12 radila u

PO „Thalassoterapia” gdje je učila djecu koja su iz cijele Hrvatske dolazila na liječenje u Crikvenicu. Zamišljena pogleda nona Smiljka ispričala mi je kako je 1980. dobila svoju prvu generaciju učenika koji su tada polazili drugi razred. Pričala mi je kako je njih 23 na kraju školske godine odvela na izlet trajektom na Šilo, a moj nono Džoni, učitelj tjelesne i zdravstvene kulture, vozio ih je barkom u nekoliko navrata do uvale na Krku gdje su se kupali, roštiljali i dobro se zabavili sve do kasnog poslijepodneva.

U to nekadašnje, sigurnije vrijeme nisu bili potrebni potpisi roditelja ni posebna pedagoška pratnja, a sve je ipak dobro funkcioniralo. Djeca su bila dobra, puna poštovanja prema učitelju, a i odnos roditelja bio je odličan.

Rekla mi je da u njezinu dugom radnom vijeku nikada nije bilo neugodnih situacija ni s roditeljima, ni s učenicima tako da nikada nije požalila što je odabrala ovo zanimanje.

Dapače, bilo je bezbroj prekrasnih trenutaka, na izletima, u povorkama Cvjetnog korza, maškarama ili

S prvom generacijom na izletu Krk – Šilo, lipanj 1981.

Na Cvjetnome korzu za Dan državnosti 1996. godine

božićnim sajmovima. Posebno su joj dragi trenuci kada je u svibnju u razredu redovito slavila svoj rođendan, a dolazili su joj čestitati i njezini bivši učenici, tada već osmaši pa bi se u učionici okupilo pedesetak vesele djece... Također su joj dragi trenuci provedeni u zbornici s njezinim dragim kolegama koji su također obogatili njezin radni vijek, svatko na svoj način...

Na kraju mi je rekla i ovo:

„Ali ono što mi je najdraže, zbog čega sam i odabrala ovaj poziv je ono što će mi najviše nedostajati u budućnosti... a to je rad u razredu. Zbilja sam to voljela, vjerojatno još i prije diplome kada sam sa sedam godina kupovala kedu i pisala slova i brojke po zidu u kuhinji igrajući se učiteljice.

Za budućnost, ako mi Bog dopusti, imam puno planova, a najvažnije će mi biti još više druženja s mojom unučadi. Moje kćeri Ela, Linda i Tina dale su mi najljepši dar, imam pet unučica: Karlu, Chiaru, Eni, Erin i Faye koje volim najviše na svijetu. Zbog njih se i radujem što ću imati više slobodnog vremena.”

Moja nona još je na kraju dodala:

„Obrazovanje jest važno, ali ono što se zbog nedostatka vremena u

S ravnateljicom Desiree Pečaver na oproštajnom domjenku u zbornici

školama kao i u obiteljima sve više zanemaruje, odgojna je strana, rad na moralu.

Sve ove godine svoga rada imala sam zbilja mnogo odličnih učenika koji su danas priznati uspješni ljudi, ali sam uvijek, bez obzira na njihove ocjene, još više cijenila učenike koji su pokazivali i razvijali suosjećanje, poniznost, iskrenost, pomaganje, toleranciju, dobrotu, poštovanje, jednom riječju humanost prema svima i svemu oko sebe.”

Eni Marinković, 6. b

Na izletu s 4. a školske godine 2006./2007.

„Zbog svojih kćeri i unuka radujem se što ću sada imati više slobodnog vremena.”

Čestitke

OBILJEŽEN DAN ŠKOLE

SVI SMO RAZLIČITI, ALI U OVOJ ŠKOLI PLIVAMO ZAJEDNO

U auli naše škole 4. lipnja svečano je obilježen Dan škole uz moto „Otisci djetinjstva”. Pozornicu i panoje krasili su otisnuti dlanovi gotovo svih učenika naše škole, a idejna je začetnica učenica 8. a razreda Monica Leogrande. Svečanost je započela hrvatskom himnom koju je na harmonici izvela Lucija Matošić nakon čega je uslijedio prigodan program u kojem su sudjelovali Benjamin Nuhanović i Nola Gašparović, plesna skupina PŠ Selce, mali zbor Zvončići, mali čakavčići, plesna skupina Latice, recitatorska skupina i na koncu plesna skupina Libre, sve redom učenici škole.

Ulazak učenika u novu školsku sportsku dvoranu na Valentinovo 2019. godine ravnateljica Desiree Pečaver istaknula je kao najljepši i toliko dugo iščekivani trenutak čime je omogućeno kvalitetnije održavanje nastave tjelesne i zdravstvene kulture u pravim uvjetima i prema pedagoškim standardima. Uslijedila je podjela nagrada i priznanja brojnim učenicama koji su sudjelovali na županijskoj ili višoj razini školskih

natjecanja, a dodjeljivao ih je Josip Friš, predsjednik Gradskog vijeća Grada Crikvenice. Priznanja su dobili i učitelji i djelatnici škole za postignuća učenika i to za postignute rezultate učenika do petog mjesta na županijskim i višim razinama natjecanja. Nagrađeni su sljedeći učitelji: Anamarija Grbčić-Pahlić, Erna Prpić, Julijana Plenča, Branka Brnić, Ivana Hegedüs Crnčić, Sanja Krešić, Anja

Kostanjšek Brnić, Ivo Tkalec i Rešad Mujkanović. Ministarstvo znanosti i obrazovanja svake godine dodjeljuje jubilarne nagrade. Ovogodišnji jubilarci su: Dijana Jezidžić (pet godina), Eva Tomljanović, Dubravka Šarić i Ana Lončarić Kostrenčić (15 godina), Andrea Barac (20 godina), Branka Brnić (25 godina), Tatjana Veljanovska i Milena Nećak (35 godina) te Irena Vretovski (40 godina). Na prijedlog dugogodišnjeg člana Školskog odbora Nikice Sečena, Školski je odbor prvi put, po uzoru na nagradu „Luka Ritz”, dodijelio priznanje i nagradu „Zvon dobrote”. Cilj je ove nagrade pohvaliti učenicu ili učenika koji pomaže drugim učenicima, potiče na pozitivno, nenasilno i tolerantno ponašanje, sudjeluje u rješavanju sukoba te njeguju zdrave odnose u razredu. Predloženi su učenici: Klara Šimić (3. b), Karlo Vukelić (3. a), Lucija Čupić (4. a),

Anton Jeličić (5. a), Anton Lekaj (5. b), Benjamin Nuhanović (6. a), Gabrijela Katušić (6. a) i Luciana Peričić (8. a). Školski odbor nagradio je učenicu 6. a razreda Gabrijelu Katušić za koju je razredni odjel istaknuo da svojim ponašanjem pozitivno djeluje na svakoga od njih te da bez nje taj razred ne bi bio isti.

Posebno je istaknut i Gabriele Beppe Tomas, učenik škole i član Košarkaškog kluba Crikvenica, koji je svojim *fair play* potezom (ustupanjem svoje medalje suigraču koji ju nije dobio) pokazao kako se pravi sportaš treba ponašati.

Proglašenje učenika generacije uvijek je najsvečaniji dio priredbe. Uvjete za dobivanje ovog prestižnog priznanja ispunile su tri učenice: Nika Šnjarić (8. a), Carmen Benić (8. b) i Sofija Lekaj (8. b). One su prosjekom ocjena od najmanje 4,80, uzornim vladanje te marljivim radom i sudjelovanjem na natjecanjima posebno pridonijele ugledu škole, stoga odabir nije bio nimalo lagan. Učenicom generacije proglašena je Sofija Lekaj koja je sve godine školovanja, od prvog do osmog razreda iz svih predmeta imala čiste petice. Sofija je sudjelovala i na brojnim natjecanjima na kojima je osvajala nagrade i priznanja te je dostojno predstavljala svoju školu. O njoj su biranim riječima govorili njezina razrednica u nižim razredima Anamarija Grbčić-Pahlić i razrednik od 5. do 8. r. Ivo Tkalec koji su joj čestitali na postignutim rezultatima te zaželjeli puno sreće i uspjeha u budućem školovanju i životu. „Život je ono što učiniš od njega, uvijek je tako bilo i uvijek će tako biti“, istaknula je Sofija u svojem inspirativnom govoru kojim se zahvalila svim učiteljima za nesebično pružene trenutke osmogodišnjeg odgoja i obrazovanja.

Sanja Krešić, prof.

Ravnateljica Desiree Pečaveč i Sofija Lekaj

Sofija Lekaj, Carmen Benić i Nika Šnjarić

Gabriela Katušić

Gabriele Beppe Tomas

LIK - Likovna kultura

Tea Mataija, 7. a
Dominik Rogić, 7. b
Anton Lekaj, 5. b - pohvala
Rea Vukić, 8. a - pohvala
Mentorica: Alison Mavrić, prof.

Tradicija i suvremenost

• Antonia Ljubobratović, 6. b
Pohvala za originalan rad
(11. mjesto od 500 učenika)
Mentorica: Alison Mavrić, prof.

Vjeronaučna olimpijada

Ekipa 26. mjesto
Katarina Peričić, 7. b; Leon Klarić
Babić, 7. a; Ana Smojver i Gabrijela
Katušić, 6. a
Mentorica: učiteljica Natalija Smolčić

Engleski jezik

• Magdalena Radetić, 8. a - 14. mjesto
Mentorica: Ana Lončarić Kostrenčić, prof.

Biologija

• Dominik Rogić, 7. b - 7. mjesto
Mentorica: učiteljica Ivana Hegedüs
Crnić

Matematika

• Ivano Sundać, 4. r. - 5. mjesto
Mentorica: učiteljica razredne nastave
Erna Prpić

Njemački jezik

• Vanesa Dujak, 8. b - 5. mjesto
• Carmen Benić, 8. b - 1. mjesto
Mentorica: Sanja Krešić, prof.

Povijest

• Dora Rajković, 8. b - 6. mjesto
• Sofija Lekaj, 8. b - 1. mjesto
Mentorica: Branka Brnić, prof.

Tehnička kultura

• Ela Marija Vukić, 6. b - graditeljstvo
1. mjesto na županijskom natjecanju,
20. mjesto na državnom natjecanju
• Ena Ban, 5. a - modelarstvo uporab-
nih tehničkih tvorevina - 4. mjesto
• Katja Stipeč, 5. a - modelarstvo i
maketarstvo - 6. mjesto
Mentor: Ivo Tkalec, struč. spec. ing. sec.

Kross - ekipa dječaci 3. mjesto u
županiji

Mario Bošnjak i Leon Stipeč 6. a, Ivan
Putrić i Ivan Vilušić, 6. b
Mario Bošnjak - 1. mjesto pojedinačno
Voditelj ŠSK: Rešad Mujkanović, prof.

Košarka za djevojčice

- 3. mjesto u županiji
Carmen Benić, Lana Pažanin, Rea Vukić
i Hana Osman, 8. a; Dora Rajković,
8. b; Andrea Kiš, Anamarija Stipeč i
Gabrela Katušić, 6. a; Jana Vilušić, 5. b
Voditelj ŠSK: Rešad Mujkanović, prof.

ŠSK šah ekipno

dječaci - 2 ekipe

1. EKIPA: Vid Krešić, Jakov Barnjak i
Andrej Bogdanović, 3. a; Ivano Sundać
i Ivano Tomljanović, 4. a - 2. mjesto na
županijskom natjecanju

2. EKIPA: David Valković, 1. a; Matej
Barnjak, 1. b; Katia Butorac, Franko
Škiljan i Damjan Divković, 5. a - 15.
mjesto na županijskom natjecanju
djevojčice - jedna ekipa: Ena Ban i
Tara Valković, 5. a; Tara Škiljan i
Katia Milić, 2. b i Lejla Burić, 3. a -
5. mjesto na županijskom natjecanju
Mentorica i trenerica: pedagoginja
Julijana Plenča

Futsal dječaci - 4. mjesto na
županijskom natjecanju
Ivano Tomljanović, 4. a; Damjan
Divković i Luka Pleša, 5. a; Franko
Škiljan, Luka Jovanović, Mauro Jurković
i Anton Lekaj, 5. b; Rafael Fugošić,
Leon Stipeč i Mario Bošnjak, 6. a
Voditelj ŠSK: Rešad Mujkanović, prof.

Crveni križ - ekipno - 1. mjesto
na gradskom i 9. mjesto na
međuzupanijskom natjecanju
Anamarija Katušić i Monica Leogrande,
8. a; Nika Antić, Sofija Lekaj, Petra
Varelija i Ines Kolaković 8. b
Mentorica: Ivana Hegedüs Crnić, prof.

ŠSK „Glavoč” košarka dječaci 5. i 6. r. i mlađi

1. mjesto na županijskom natjecanju,
3. poluzavršnice državnog natjecanja
Ivan Putrić, Jan Katić, Jakov Ferić
i Ivan Vilušić 6. b; Leon Stipeč, Ivan
Pažanin, Edis Azirović i Mario Bošnjak,
6. a; Ivan Martinović, 5. b; Marko
Dragičević 4. a; Mauro Suden i Jakov
Barnjak, 3. a
Voditelj ŠSK: Rešad Mujkanović, prof.

Košarka dječaci 7. i 8. r. i mlađi
ŠSK „Glavoč” - 1. mjesto u županiji,
sudjelovanje na državnom natjecanju
Paolo Latin, Frane Butorac i Robert
Maravić, 8. b; Dario Bošnjak, Erduan
Alija, Gabriel Beppe Tomas i Bruno
Vilušić, 8. a

za fair play: Lovro Marčelja i Eldin
Aličajić, 7. b; Andro Blažević i Mario
Dimec, 7. a, Ivan Vilušić i Jan Matić
6. b; Marko Dragičević, 4. a
Voditelj: Rešad Mujkanović, prof.

Učenička zadruga „Zvončica”

- 1. mjesto u županiji i **plasman na
Državnu smotru učeničkih zadruga**
u listopadu
Ena Ban, 5. a; Elena Martinović i Una
Marija Odžić, 6. a
Voditeljica: Anja Kostašnjšek Brnić

OPROŠTAJNA PRIREDBA

GODINE OBASJANE SUNCEM NAŠIH OSMIJEHA

Došao je i taj dan! S nestrpljenjem i grčem u želucu dolazili smo u svoju školu zadnji put kao osnovnoškolci. Svi smo te večeri bili najljepši i najpametniji, a naši učitelji najbolji na svijetu.

Svečanost je počela uvodnom riječju voditeljica programa Ines i Petre koje su najavile sve što smo pripremili za tu večer.

Carmen Benić otpjevala je i na gitari odsvirala svoju najdražu pjesmu, Luciana je pročitala rad školske kolegice Dore prigodne tematike Oluja u meni, Monica i Sofija pred-

stavile su se recitacijom, a svi smo se zajedno od škole i učitelja oprostili pjesmom Petra Graše „Godine prolaze”.

I da, doista su prošle brzo poput vjetra, ali su bile obasjane suncem naših osmijeha. Svjedodžbe smo primali drhtavim rukama, zadovoljni svojim postignućima s vjerom u još bolje sutra. Svečanost je završena podjelom poklončića odnosno cvijeća učiteljima koji su nas u protekle četiri godine pratili i poučili svemu što znamo. Bili su tu za nas u mnogim trenucima, lijepim i onima ma-

nje lijepim, uvijek podrška i ruka koja nas je podizala, osmijeh koji nas je hrabrio, pogled koji nam je ulijevao povjerenje i nadu da nam uvijek žele dobro.

Nakon ovog svečanog dijela pošli smo na druženje i večeru. Zalazak sunca označio je kraj jednog dana, ali simbolično i završetak naše osnovne škole te dana djetinjstva. Hrabro smo poslije večere kročili toplim pijeskom, sa suncem u očima i vjerom u srcima. Sretno nam!

Nika Starčević, 8. a

HUMANITARNI ŠAHOVSKI TURNIR

Šahovski turnir pod dirigentskom palicom pedagoginje škole Julijane Plenča za „Škole za Afriku” privukao je 11 učenika prvog i drugog razreda te 16 učenika starijeg uzrasta. Tako je 27 učenika igrom i novčanim prilogom dalo svoj doprinos za daleke prijatelje u Africi. Posebno smo radosni da su se u turnir uključili i učenici koji nisu u šahovskoj grupi, ali su željeli biti dio ovog zajedničkog projekta dobrote Šahovskog kluba Crikvenica i naše škole.

Bila je to prava šahovska bajka!

- David Valković – pobjednik turnira 1. mali šahovski zvon za „Škole za Afriku”
 - Ivano Sundać – pobjednik 1. šahovskog zvana za „Škole za Afriku”
 - Katia Butorac – najbolja djevojčica 1. šahovskog zvana
 - Nicole Brnić – najbolja djevojčica 1. malog šahovskog zvana
 - srebro – Ivano Tomljanović, Matej Barnjak, Ena Ban, Leana Andrijević
 - bronca – Vid Krešić, Filip Malnar, Tara Škiljan, Rea Čotra
- Hvala asistenticama Ani Kalanj i Mo-

nji Koščak, učiteljicama Ani Pavlović, Sanji Krešić, Anji Kostanjšek Brnić, Mileni Nećak, hvala Šahovskom klubu Crikvenica i Gradu Crikvenici, hvala sucu i spremačicama škole. Tek je ovakvim zajedništvom i s osmijehom na licu lakše koračati popodnevnom tragom humanitarnog školskog petka.

Julijana Plenča

**VELIK
KAO DIJETE**

Znaš li što ću ja postati
kada odrastem,
za tvoju ljepotu, svijete?
Ja kada odrastem
jako veliki,
ja ću postati dijete.
Enes Kišević

u produženom boravku

UČIMO,
IGRAMO SE,
STVARAMO...

